

11. november 2020
Atassut

EM 2020/53,43
Aqqalu C. Jerimiassen

Pkt53

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde og igangsætte en oplysningskampagne på de sociale medier, hvor der bliver sat fokus på, hvordan man opfører sig og taler til hinanden på disse medier.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne)

Ja, forslagsholderen er ikke ene om at have få den slags beskeder inde på de sociale medier.

Alle vi folkevalgte har nok i større eller mindre grad oplevet at få alskens skældsord sendt til os via Facebook, hvor de selv samme personer sikkert ikke ville turde at tage samme ord i munden, hvis de stod foran os ansigt til ansigt.

Kan udmærket godt forstå forslagsstillerens forslag, men man står nogle gange selv til dom over for befolkningen med de ting man selv er kommet med af udsagn. For når man selv har været med til at starte lavinen, så må man selv være med til at stå til ansvar for udfaldet og grave sig selv fri, frem for at sende ansvaret videre. At befolkningen er kommet til det punkt, hvor de mangler en ventil til at komme af med deres vrede og lader det få udløb via de sociale medier, viser det mon hvor landet og befolknings står i dag?

Vi er nået frem til en situation, hvor folk er trætte at tale for døve øre og finder det nemmere, uanset tonen, at sætte sig foran skærmen for at komme af med deres frustrationer.

Når vi er kommet frem til så svær en situation, så kan det være på sin plads hvis vi tilsidesætter vores politiske farver i salens partier og arbejder sammen, uden en peget pegefinger over for befolkningen ageren, at finde frem til hvorfor befolkningen er nået til det punkt de står i, i dag.

At vi får den slags reaktioner fra befolkningen på de sociale medier, kunne det så være et tegn på at vi her inde fra salen ikke har prioriteret dem nok?

Er det ikke tegn på at vi har en større opgave end vi havde troet over for vores befolkning, ment på den måde at vi ikke har været gode nok til at løfte deres levestandarder til en tilfredsstillende niveau? For selvom vi godt ved at enkelte udtaler sig groft uden at tænke sig om, så er der også en del som udtaler sig ud af afmagt.

Det som vi aldrig skal glemme er dette, at det kun er os som folkevalgte som har ansvaret for vores arbejde over for befolkningen, og vi kan se på deres reaktioner hvor godt eller dårligt vi gør vores arbejde.

Derfor er vi nød til at tage til betragtning om hvad vi selv kan gøre. Ja, vi kan sagtens komme med store oplysningskampagner, men vi skal også tænke over hvordan vores medborger langs vores kyster har det rent følelsesmæssigt og tilværelsesmæssigt. For der er grunde til de reaktioner. Der er bare i år været to store demonstrationer, og de er selvfølgelig også med til at vise os befolkningens holdninger om os, og er med til at fortælle os hvorfor folks reaktioner på de sociale medier er blevet så stigende hårde.

Befolkningen VIL høres, og desværre mister nogle enkelte besindelse når de fortæller os folkevalgte, om hvad vores beslutninger har af konsekvenser for deres familier.

Disse reaktioner, bør vi være bedre til at forebygge.

Vi kan fra Atassut se noget potentiale i forslaget, men selvom vi ikke bakker op om forslaget fuld ud vil foreslå at den går videre til udvalget til videre bearbejdelse.

Pkt43

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en undersøgelse, der skal kortlægge viden om seksualitet, kønssygdomme, uønskede graviditeter, grænsesætning og fysiske samt digitale krænkelser blandt skolesøgende børn, tilpasset til alle tre trin. Undersøgelsens resultater skal fremlægges inden 1. januar 2022.

(Medlem af Inatsisartut Stine Egede, Inuit Ataqatigiit)

Familien er det vigtigste grundstøtte i samfundet, og forældrenes ansvar og pligt er det bærende indtil barnet er fyldt 18. Desværre skal vi også fra Atassut også sige at vi har et stort problem og et stort arbejde foran os ift. befolkningssundhed, også blandt de unge, derfor skal inddrage både forældre, skolen og sundhedsvæsenet til en dybere debat om de tabublagte emner.

Det vigtigste er dog at forældre er med til at tale med deres børn og unge om de tabublagte emner, og de farer de kunne medføre, også hvordan kønssygdomme opstår.

De tabublagte emner er efterhånden blevet normalt at skulle blive diskuteret blandt befolkningen, det sker også på de sociale medier. Der er stadigvæk mange der ikke kender deres grænser, derfor er vi nødt til at tale med børn og unge. Dette kan desværre ikke kun ordnes fra de offentlige, dem det skal især også komme fra forældrene.

Vi støtter forslaget fra Atassut.